

ministration og Bevillingsmyndighed, Mangel paa Forstaaelse og Samarbejde. Lad os huske paa, at dette, at vi fik Systemskiftet, betød saa langt fra, at vi vare ude over de uheldige Følger af, at vi i mere end i en Menneskealder havde levet under bagvendte parlamentariske Forhold, at der tværtimod maa gaa en formodentlig ikke helt kort Tid, inden der er bødet paa disse Følger, og det Statsstyre er indført, som skal præge vort parlamentariske Liv. Jeg tror, at Anmærkningen i den Mands Haand, hvori den er lagt, skal vise sig at være et vigtigt Middel til at naa dette. Er der nogen Mand i Politikken af dem, vi for Tiden kende, som vi fra Venstres Side kunde ønske skal gøre det Forsøg, som der her er Tale om — ganske vist kun paa et snævert begrænset Omraade —, paa at faa indført det rette Forhold mellem Administration og Bevillingsmyndighed, er det den nuværende Konseilspræsident. Den Karakteristik, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) gav af den højtærede Konseilspræsident, hvorefter denne skulde være en vag og vigende Personlighed, som aldrig fandt noget virkeligt Standpunkt o. s. v., men som ganske vist havde vist sig at egne sig udmærket til at samle de forskellige Standpunktets Mænd under sin Ledelse, vidnede ikke om noget stort Kendskab til Konseilspræsidenten. Ærede Medlemmer, der sammen med mig have haft mere Lejlighed til at lære den højtærede Konseilspræsident at kende, ville indrømme, at det er rigtigt, at han har haft Evne til at samle de forskellige Opfattelser og Anskuelser, men de ville ogsaa give mig Ret i, at han har haft den Villie, der hørte til for at naa det Maal, som han sammen med os har taget Sigte paa: Indførelsen af det virkelige parlamentariske Styre her i Landet, som vi desværre alt for længe havde maattet savne.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg med mindst lige saa stor Fortrøstning som i tidligere Aar anbefale at stemme for Finansloven, som den foreligger. Det er en Finanslov, der er rigelig og forsvarlig, og det at give Ministeriet Finansloven, som den foreligger, er at give denne Regering et Tillidsvotum — et Tillidsvotum, som jeg med fuld Fortrøstning anbefaler at give den.

K. M. Klausen: Vi Socialdemokrater kunne ikke stemme for denne Finanslov. Vi have mere Modvillie mod denne Finanslov, end vi have haft mod adskillige af de tidligere. Vor Hovedindvending mod denne Finanslov er den, vi have anført tidligere, at det er et urimeligt Beløb, der anvendes til Militærudgifter. Det er Militærvæsenet, der suger Saften og Kraften ud af Finansloven, det er Militærvæsenet, der gør, at vi maa opretholde den uretfærdige Toldbeskatning for at skaffe de fornødne Midler ind i Statskassen, det er Militærvæsenet, der bevirker, at saa mange sociale Krav blive afviste, at Staten ikke kan yde sin Hjælp til alle de mange, som fortjente at blive støttede fra Statens Side.

Men der er paa denne Finanslov kommet noget nyt ind: den Anmærkning, som den ærede Ordfører talte om. Det er en Anmærkning, som jeg anser for langt værre end en enkelt stor Militærbevilling, det er en Anmærkning, som indskrænker, gør et Skaar i en af de Rettigheder, vi have haft, nemlig Bevillingsmyndigheden. Og alene af den Grund vil jeg ikke kunne være i Stand til at stemme for denne Finanslov. Vi høre, at Finansloven ender med et Underskud paa over 2 Millioner Kr. Forslaget begyndte med et lille Overskud paa 70,000 Kr. Det er sat over Styr, nu er Underskuddet over 2 Millioner. Det er jo ikke saa underligt, naar alene Militærudgifterne under Finanslovbehandlingen ere voksede med $\frac{1}{2}$ Million, altsaa paa deres Samvittighed have taget Fjerdedelen af det Underskud, som nu fremkommer. Hvis Tinget havde fulgt de Forslag, som Socialdemokratiet havde stillet, vilde vi ikke have endt med et Underskud paa 2 Millioner, men med et Overskud paa omtrent 1 Million.

Som jeg sagde før, er der til denne Finanslov knyttet en Anmærkning af reaktionær Natur, der indskrænker vor Bevillingsmyndighed. Det er det første, der knytter sig til det ny Ministerium, at det har faaet indført denne Anmærkning. Endvidere have vi „det bedste Haab“ om at faa Prygleloven. Altsaa det, som det ny Ministerium har at give os med hjem til Fastelavn, er denne Anmærkning og det bedste Haab om Prygl. Anmærkning og